

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 5. června 2012 odvolání **státního zástupce** Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2, podané v neprospěch obžalovaného, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25. listopadu 2011, sp.zn. 8 T 276/2011, v trestní věci vedené proti obžalovanému **Ing. Karlu Březinovi, nar. 25.11.1972** v Praze, a rozhodl t a k t o:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 25.11.2011, sp.zn. 8T 276/2011, bylo rozhodnuto tak, že se obžalovaný Ing. Karel Březina „podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 25.10.2011, sp.zn. 2 ZT 92/2011 pro skutek, že dne 27.10.2009 v prohlášení, kterým měl pro zápis do obchodního rejstříku osvědčit skutečnost, že splňuje předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí rady společnosti Žižkov Station Development, a.s., IČ: 28209915, nepravdivě uvedl, že nevykonával jakoukoli ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, ačkoli věděl, že od 1.5.2005 je členem dozorčí rady společnosti Porcela Plus a.s., IČ: 60197749, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs dne 5.12.2008, a od 25.4.2005 je členem dozorčí rady společnosti Concordia a.s., IČ: 46886427, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs dne 19.1.2009, přičemž insolvenční řízení týkající se těchto dvou společností dosud nebyla skončena, a uvedené nepravdivé prohlášení nechal dne 25.11.2009 doručit Městskému soudu v Praze se sídlem Praha 2, Slezská 9, k provedení změn zapsaných údajů v obchodním rejstříku, čímž měl spáchat přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 2 alinea první tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu uvedený skutek není trestným činem.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce, a to v neprospěch obžalovaného. Namítá, že se závěry obvodního soudu o zproštění obžalovaného viny nemůže souhlasit, neboť z dokazování provedeného v hlavním líčení jednoznačně vyplynulo, že obžalovaný byl od r. 2005 členem dozorčích rad Porcela Plus, a.s., Concordia, a.s., na jejichž majetek byl dne 5.12.2008 a 19.1.2009 prohlášen konkurs, obžalovaný o konkursu věděl, přičemž 15.10.2009 byl se svým souhlasem zvolen do dozorčí rady spol. Station Development, a.s., a dne 27.10.2009 podepsal čestné prohlášení, ve kterém výslovně uvádí, že „nevykonával kteroukoliv ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek by byl prohlášen konkurs“, a toto čestné prohlášení nechal svědka Fiedlera doručit rejstříkovému soudu. Je tedy zřejmé, že úmyslně uvedl

objektivně nepravdivé skutečnosti k podkladům sloužícím pro zápis do obchodního rejstříku, dokument obsahující tyto nepravdivé skutečnosti nechal doručit rejstříkovému soudu s úmyslem, aby na jeho základě byl proveden zápis do obchodního rejstříku. Namítá, že k naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 2 alinea první tr. zákoníku postačuje chovat se způsobem popsáním v trestním zákoníku, bez ohledu na to, zda tímto byla způsobena škoda či jiná újma nebo jiný účinek na předmětu útoku, neboť se jedná o trestný čin formální nebo-li čistě činnostní. Osoba poskytující údaje obchodnímu rejstříku není pak oprávněna posuzovat „míru nepravdivosti“ uváděných údajů a jejich vliv na správnost zápisu v obchodním rejstříku, musí v podkladech pro zápis vždy uvádět pouze údaje pravdivé, na posouzení trestnosti tedy nemá vliv případná domněnka pachatele, že jsou na hodnocení důsledků jím uváděných nepravdivých údajů různé právní názory. Brojí proti názoru nalézacího soudu, že údaj o členství osoby v orgánech společnosti, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, je časově relativní, nepodstatný, a kritériem pravdivosti je pouze existence překážky výkonu funkce. Dále odvolatel rekapituluje a hodnotí ve věci provedené důkazy a opakuje závěr, že vina obžalovaného byla žalovaným jednáním bezesbytku prokázána, jednání obžalovaného pak hodnotí jako jednoznačně úmyslné, pokud jde o společenskou škodlivost jednání obžalovaného, spatřuje v tomto žalovaný přečin. Navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek dle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu v celém rozsahu a dle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

V řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, nebyly shledány podstatné procesní vady, které by měly za následek jeho zrušení dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, právo obžalovaného na obhajobu bylo respektováno.

Soud prvního stupně provedl dokazování tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro správné rozhodnutí ve věci tak, jak mu to ukládá trestní řád v ustanovení § 2 odst. 5. Řádně provedl důkazy svědčící jak ve prospěch, tak v neprospěch obžalovaného.

Odvolací soud se však neztotožňuje zcela s odůvodněním napadeného rozsudku, neboť v tomto případě je nutno dát za pravdu státnímu zástupci, že přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění dle § 254 odst. 2 alinea 1. tr. zákoníku je trestným činem formálním, tzn. že postačuje se chovat způsobem popsáním v tomto ustanovení trestního zákoníku, takové chování pak postačuje k naplnění skutkové podstaty tohoto přečinu. Není rozhodující, zda tímto přečinem byla způsobena škoda, případně jiná újma. Faktem je, že obžalovaný v čestném prohlášení, kterým měl pro zápis do obchodního rejstříku osvědčit skutečnost, že splňuje předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí rady spol. Žižkov Station Development, a.s., uvedl nepravdivé skutečnosti spočívající v tom, že nevykonával jakoukoli ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, i když mu bylo známo, že na spol. Porcela Plus, a.s., její majetek, byl dne 5.12.2008 prohlášen konkurs, když byl od

1.5.2005 členem dozorčí rady této společnosti, dále mu bylo známo, že byl prohlášen konkurs na spol. Concordia, a.s., resp. na majetek této společnosti, a to dne 19.1.2009, když členem dozorčí rady této společnosti byl od 25.4.2005, insolvenční řízení týkající se těchto společností ke dni shora citovaného prohlášení, které obžalovaný učinil, nebyla dosud ukončena. Předmětné prohlášení obžalovaný učinil dne 27.10.2009, Městskému soudu v Praze, obchodnímu úseku, se sídlem v Praze 2, Slezská 9, bylo toto prohlášení zasláno za účelem provedení změn zapsaných údajů do obchodního rejstříku dne 25.11.2009.

§ 38l obchodního zákoníku (dále jen OZ) řeší překážky výkonu funkce, § 1 stanoví, že statutárním orgánem, členem statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby, která je podnikatelem, nemůže být ten, kdo vykonával kteroukoli ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs. Totéž platí, byl-li návrh na prohlášení konkursu podaný proti takové právnické osobě zamítnut pro nedostatek majetku. Odstavec 3 uvedeného § OZ pak stanoví, že překážka dle citovaného odstavce 1 trvá po dobu tří let ode dne právní moci (tedy po dobu ještě tří let) usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo proto, že majetek úpadce nepostačuje k úhradě nákladů konkursu, nebo usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku.

Obhajoba obžalovaného v tom směru, že se řídil právním názorem, který mu k tomu v této problematice zpracovala advokátní kancelář, společnost Baker & McKenzie, je v daném případě pro posouzení skutku nevýznamná. Právní názor vyjádřený v memorandu citované advokátní kanceláře, dopodrobna citovaný v odůvodnění napadeného rozsudku, který uzavírá, že obžalovanému v době podání čestného prohlášení překážka výkonu funkce nevznikla, že takováto překážka vzniká až od doby právní moci usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení, nebo proto, že majetek úpadce nepostačuje k úhradě nákladů konkursu, nebo usnesení o zamítnutí návrhu na prohlášení konkursu pro nedostatek majetku, je naprosto nesprávný, neztotožňují se s ní ani autoři komentáře k obchodnímu zákoníku, v tomto memorandu citovaní. Odvolací soud se od takového právního názoru naprosto distancuje, naopak účelem § 38l OZ je, aby se osoby, které se podílely na prohlášení konkursu jakékoliv právnické osoby, či dokonce na tom, že takové osobě nezůstal ani majetek potřebný k prohlášení či dokončení konkursu, po určitou dobu se nepodílely na řízení či kontrole jiné právnické osoby – podnikatele.

Jak již uvedeno shora, odvolací soud nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozsudku, nicméně je též toho názoru, že v tomto konkrétním případě nebyl citovaným jednáním spáchán žalovaný trestný čin, a to s ohledem na stupeň škodlivosti jednání obžalovaného v tomto konkrétním případě. Ze spisového materiálu zcela jednoznačně vyplývá, že obžalovaný, pokud by nepředložil citované memorandum advokátní kanceláře, by evidentně byl členem dozorčí rady spol. Žižkov Station Developmen, a.s., zvolen, jmenován, a to dle § 38l odst. 5, odst. 6 OZ, neboť nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že na tuto překážku příslušný orgán upozornil, předmětné memorandum jim předložil, proto se již touto skutečností valná hromada nezabývala, pokud by však dospěla k závěru, že překážka zde je, uvedli příslušní svědci, členové valné hromady, že by obžalovaného do zmiňované funkce zcela rozhodně dosadili hlasováním potřebné většiny, neboť o jeho působení ve funkci, coby zástupce státu, měli

eminentní zájem. Tzn., že obžalovaný by se členem dozorčí rady uvedené společnosti stal tak jako tak. Tento fakt snižuje společenskou škodlivost jednání obžalovaného v tomto konkrétním případě do té míry, že se nejedná o porušení trestněprávní normy, neboť trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené, lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, jak je vyjádřeno v § 12 tr. zákoníku zabývající se zásadou zákonnosti a subsidiarity trestní represe. V daném případě pak nelze obžalovaného postihnout pro přestupek v rámci přestupkového řízení, neboť případný přestupek je již promlčen.

S ohledem na shora uvedené rozhodl odvolací soud jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno a zamítl odvolání státního zástupce, přičemž samozřejmě uvedené důvody, které odvolací soud k takovému rozhodnutí vedly, neplatí obecně, ale toliko pro tento jediný konkrétní, v podstatě výjimečný případ.

P o u č e n í :

I/ Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II/ Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 5. června 2012

JUDr. Jaroslava L i š k o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Monika Dudová